

Opinió

GETTY

Puri Canals: llicó de vida

JOSEP GORDI

PROFESSOR DE GEOGRAFIA (UNIVERSITAT DE GIRONA)

A la Facultat de Lletres de la Universitat de Girona vam tenir la gran fortuna d'escoltar la llicó de vida de Puri Canals al Postgrau "Significats i Valors Espirituals de la Natura". Després de més de 30 anys dedicats a la conservació de la natura ens va confessar que el primer que no havia fet bé en la seva llarga i fecunda carrera professional era haver-se se oblidat del seu cos, és a dir, d'ella mateixa. Recordo que al llarg d'una conversa amb Xavier Melloni em va dir: "Nosaltres també som natura". Per tant, el primer que cal conservar és el nostre propi cos i, en conseqüència, evitar viure la vida de forma dissociativa respecte el nostre entorn. La conclusió és que, paral·lelament, o abans de res, el que cal és connectar-nos amb nosaltres mateixos.

Una segona llicó és que la seva preocupació actual és fomentar menys el coneixement cognitiu de la natura i treballar més per afavorir la connexió emotiva entre les persones i la natura. Per tant, el que cal incentivar des de ben petits és l'emotivitat respecte a les espècies i l'entorn natural, així com el sentiment d'humilitat i unitat que ens han de permetre intentar recuperar els vincles espirituals ancestrals.

La darrera llicó va ser molt sorprenent. Després de 30 anys de campanyes al carrer, de lluites davant de l'administració o en institucions, s'adonava que en la seva activitat hi havia hagut massa reacció, enfrontaments... i que potser calia dedicar més esforços a fomentar un diàleg permanent entre tots els agents socials per evitar parlar de bons i dolents en la conservació de la natura. Un objectiu que no pot ser el desig d'uns quants sinó la voluntat majoritària de la societat. Gràcies Puri, per haver-te dedicat a treballar a favor de la natura i per ser com ets, una gran dona.

Respecte
El que cal
incentivar
des de ben
petits és
l'emotivitat
respecte a les
espècies i
l'entorn natural